վն հաստատուն քո գրեաց 'ի մր գահն հռովմայ: Արդ՝ հրաման եղեւ 'ի բարձրագոյն կառավարուէ ով գերապայծառ միտրապոլիտն մր 1820 հոկտ" 25 Nr. 710 գրէ մօլլովայ կառավարուն: Եւ մօլլովայ կառավարուն 'ի սոյն 'ի նոյն ամի դեկտ" 15 Nr. 165 գրէ առ իս թէ ես խնդրեցից 'ի գահէն հռովմայ զհաստատուին:

Եւ հնազանդելով բարձրագոյն կայսերական կառավարուն՝ համարձակեցայ ես փոքր գրով ոտից ձերում գերապայծառ տերունեցդ:

Յանձնեմ զիս 'ի ձեռս ձր եւ 'ի բարի կամս ձեր զոր ինչ հոգին մր տնօրինեսցէ եւ յօգուտ խղճալի ազգին մերոյ եւ 'ի փրկուին հոգւոյ իմոյ նոյն տր առաջնորդեսցէ

Մնամ գերապայծառագոյն եւ գերավսեմագոյն տերունեդ մրյ աթոռոյն յետին պաշտօնեայ եւ մշտնջենական հպատակ մրյ ժողովոյդ

Անտօն Արքեպկն պուրադեան:

1821, յունվարի. 16:
'ի քաղաքն ղարասու:

Ճիշդ այս միջոցին Վենետիկի Մխիթարեան Հայրերն սկսած են Խրիմի կողմերը հաստատուիլ: Սկզբնաւորութիւնը՝ ժամանակակից նամակներէ քաղած տեղեկութեանց համեմատ, այսպէս եղած է:

Հ. Մինաս Վ. Բժշկեան 1819ի Տրապիզոնի եւ Կ. Պոլսոյ կրօնական խառնակութեանց երեսէն կը փախչի Վենետիկ, եւ անկէ 1820 Ապր. 13ին մեկնելով Վիեննայի վրայէն Լեմպերգ քաղաքը կ'երթայ եւ Արքեպ.ին հիւրը կ'ըլլայ երեք շաբաթ: Անկէ Գալիցիոյ հայաբնակ վայրերը կը շրջի մինչեւ Սուչաւա եւ կը դառնայ Չեռնովից, ուր 15 տուն հայ կաթողիկէ ժո-